ePublishing

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 33, No 1 (1982)

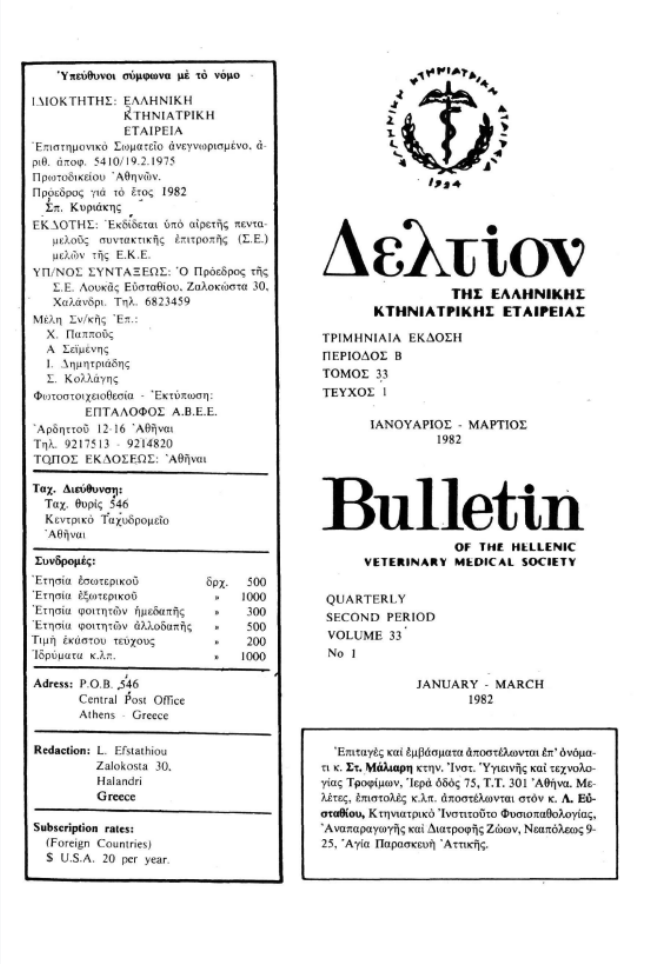

Υπεύθυνοι σύμφωνα μὲ τὸ νόμο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Ἐπιστημονικὸ Σωματεῖο ἀνεγνωρισμένο, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1975 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
Πρόεδρος γιὰ τὸ ἔτος 1982
Σπ. Κυριάκης
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἱρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκᾶς Εὐσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι. Τηλ. 6823459
Μέλη Συν/κῆς Ἐπ.:
Χ. Παπποῦς
Α. Σείμενης
Ι. Δημητριάδης
Σ. Κολλάγης
Φωτοστοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀρδηττοῦ 12-16 Ἀθῆναι
Τηλ. 9217513 - 9214820
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθῆναι

Ταχ. Διεύθυνση:
Ταχ. θυρίς 546
Κεντρικὸ Ταχυδρομεῖο
Ἀθῆναι

Συνδρομές:

Ἐτησία ἐσωτερικοῦ	δρχ.	500
Ἐτησία ἐξωτερικοῦ	»	1000
Ἐτησία φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	300
Ἐτησία φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	500
Τιμὴ ἑκάστου τεύχους	»	200
Ἰδρύματα κ.λπ.	»	1000

Adress: P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Efstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
$ U.S.A. 20 per year.

Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 33
ΤΕΥΧΟΣ 1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ
1982

Bulletin
OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 33
No 1

JANUARY - MARCH
1982

Ἐπιταγὲς καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἐπ' ὀνόματι κ. **Στ. Μάλιαρη** κτην. Ἰνστ. Ὑγιεινῆς καὶ τεχνολογίας Τροφίμων, Ἱερὰ ὁδὸς 75, Τ.Τ. 301 Ἀθήνα. Μελέτες, ἐπιστολὲς κ.λπ. ἀποστέλλονται στὸν κ. **Λ. Εὐσταθίου,** Κτηνιατρικὸ Ἰνστιτοῦτο Φυσιοπαθολογίας, Ἀναπαραγωγῆς καὶ Διατροφῆς Ζώων, Νεαπόλεως 9-25, Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς.

Πειραματική χρήση τής άπραμυκίνης κατά τής κολοβακτηριδιάσεως των κρεοπαραγωγικών όρνιθίων

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΟΝΟΣ

doi: 10.12681/jhvms.21523

Copyright © 2019, ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΟΝΟΣ

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0.

To cite this article:

ΔΟΝΟΣ Α. (2019). Πειραματική χρήση τής άπραμυκίνης κατά τής κολοβακτηριδιάσεως των κρεοπαραγωγικών όρνιθίων. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, *33*(1), 65–70. https://doi.org/10.12681/jhvms.21523

https://epublishing.ekt.gr | **e-Publisher:** EKT | **Downloaded at:** 23/02/2026 00:17:44

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΛΛ. ΚΤΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, 1982, Τ. 33, τ. 1

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΡΑΜΥΚΙΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΛΟΒΑΚΤΗΡΙΔΙΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΡΕΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΟΡΝΙΘΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΟΝΟΣ*

EXPERIMENTAL USE OF APRAMYCIN AGAINST BROILER COLIBACILLOSIS

A. DONOS**

SUMMARY

Apramycin was evaluated for the prevention and treatment of colibacillosis in broilers. Administered in the drinking water at a dose level of 0.5g/l for 5 days it controled and treated the septicaemic form of colibacillosis. Given at 0.25g/l drinking water the first 5 days of life of broiler chicks it prevented death losses which were caused by pathogenic strains of E. coli. Thus, apramycin, reduced the economical production costs of broiler from «problematic» hatcheries.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ κολοβακτηριδίαση τῶν πτηνῶν καὶ εἰδικὰ τῶν κρεοπαραγωγικῶν ὀρνιθίων, ποὺ ἐκτρέφονται κάτω ἀπὸ συνθῆκες ἐντατικῆς ἐμεταλλεύσεως, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ ἕνα σοβαρὸ νοσολογικὸ πρόβλημα καὶ αἰτία αὐξήσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν broilers (Παρίσης 1974, Σπαῆς 1979 καὶ Ἀρτοποιὸς 1980).

Ἡ κολοβακτηριδίαση ἐκδηλώνεται μὲ ποικιλία νοσηρῶν καταστάσεων καὶ συνήθως ἐπιπλέκει ἄλλα νοσήματα (Gross 1972, Σπαῆς 1979).

Στὴν Ἑλλάδα ἡ λοίμωξη αὐτὴ εἶναι συχνὴ καὶ προξενεῖ σημαντικὴ ζημιά (Σπαῆς, 1979). Εἰδικὰ στὴν περιοχὴ τῆς Ἠπείρου, ὅπου ὑπάρχει ἀνεπτυγμένη βιομηχανικοῦ τύπου πτηνοτροφία, ἡ κολοβακτηριδίαση εἶναι μόνιμο νοσολογικὸ πρόβλημα προκαλώντας μείωση τῆς ἀποδόσεως τῶν πτηνοεκτροφῶν σὲ κρέας.

---

* Κτηνιατρικὸ Ἐργαστήριο Ἰωαννίνων
** State Veterinary Laboratory of Ioannina, Greece

Τὸ νοσογόνο αἴτιο εἶναι τὸ κολοβακτηρίδιο (E. coli) μὲ τὰ διάφορα παθογόνα στελέχη του, ποὺ τὰ περισσότερα ἀνήκουν ὀρολογικὰ στὴν ὁμάδα 0 καὶ κυρίως στοὺς ὀρότυπους 026K60 καὶ 078K80 (Goren, 1978). Προκαλοῦν ποικίλες μορφὲς νοσηρῶν καταστάσεων ὅπως, ἐντερίτιδα μὲ διάρροια, γενικευμένη σηψαιμία, περικαρδίτιδα-περιηπατίτιδα-περιτονίτιδα, ἀεροθυλακίτιδα καὶ σαλπιγγίτιδα στὰ αὐγοπαραγωγὰ πτηνὰ (Gross, 1972· Σπαῆς, 1979 καὶ Ἀρτοποιός, 1980).

Ἀκόμη, τὸ κολοβακτηρίδιο εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ τὴν αὔξηση τῶν θανάτων τῶν ἐμβρύων καὶ στὴ συνέχεια γιὰ τὴ μεγάλη θνητότητα τῶν νεοσσῶν τὶς πρῶτες κρίσιμες ἡμέρες τῆς ζωῆς τους, ὅταν τὰ σμήνη ἀναπαραγωγῆς καὶ τὰ ἐκκολαπτήρια προυσιάζουν ὑψηλὸ βακτηριακὸ «φορτίο» ἢ εἶναι «χαμηλῆς» ὑγιεινῆς στάθμης (Σπαῆς, 1979 καὶ Ἀρτοποιὸς 1980). Τέλος, ὅταν τὰ κρεοπαραγωγικὰ ὀρνίθια ἔχουν προβλήματα, λόγῳ τῆς παρουσίας μεγάλου ἀριθμοῦ παθογόνων στελεχῶν τῆς E. coli, κάθε παράγοντας καταπονήσεως (stress) μπορεῖ νὰ «δώσει» τὴν εὐκαιρία στὴν ἐκδήλωση κάποιας μορφῆς πρωτογενοῦς κολοβακτηριδιάσεως ἢ δευτερογενῶν ἐπιπλοκῶν ἄλλου λοιμώδους νοσήματος, ὅπως π.χ. συμβαίνει μετὰ τοὺς διάφορους ἐμβολιασμοὺς ἢ τὴν ἐκδήλωση τῆς χρόνιας ἀναπενυστικῆς νόσου (Ἀρτοποιός, 1980).

Στὴν κρεοπαραγωγικὰ ὀρνίθια ἡ ἐκδήλωση τῆς πρωτογενοῦς κολοβακτηριδιάσεως ἐμφανείζεται κυρίως μὲ ἐντερίτιδα διαφόρου σοβαρότητας, διάρροια, καθυστέρηση στὴν ἀνάπτυξη, κακὴ ἀξιοποίηση τῆς τροφῆς καὶ πολλοὺς θανάτους, ἐφόσον ἔχουμε ἐξέλιξη σὲ σηψαιμικὴ μορφή (Σπαῆς, 1979).

Κρούσματα πρωτογενοῦς σηψαιμικῆς μορφῆς παρατηροῦνται συνήθως σὲ πουλιὰ 6 ὡς 9 ἑβδομάδων, ἐνῶ ἡ ἐντερίτιδα κυρίως παρατηρεῖται σὲ πουλιὰ 1 ὡς 2 ἑβδομάδων (Σπαῆς, 1979 καὶ Ἀρτοποιός, 1980).

Γιὰ τὴν προφύλαξη τῶν πτηνῶν ἀπὸ τὴν κολοβακτηριδίαση ἔχει μεγάλη σημασία, ἡ καλὴ ὑγιεινὴ κατάσταση τῶν σμηνῶν ἀναπαραγωγῆς, ἡ τήρηση αὐστηρῶν ὅρων ὑγιεινῆς στὰ ἐκκολαπτήρια καὶ ἡ σωστὴ ἐκτροφὴ τῶν κρεοπαραγωγικῶν ὀρνιθίων. Ἡ ὀρθὴ ἀντιστρεσσικὴ φαρμακευτικὴ ἀγωγὴ τῶν κρεοπαραγωγικῶν πτηνῶν μὲ βάση τὴ χρήση ἀντιμικροβιακῶν παραγόντων, ποὺ δροῦν ἐπὶ τῶν ἀρνητικῶν κατὰ Gram βακτηρίων βοηθᾶ οὐσιαστικὰ τὴν ἐκτροφή (Σπαῆς, 1979).

Γιὰ τὴ θεραπεία τῆς κολοβακτηριδιάσεως μεγάλο ρόλο παίζει ἡ ἔγκαιρη ἔναρξη τῆς χορηγήσεως ἀντιμικροβιακῶν παραγόντων καὶ ἡ ἐπιλογὴ τῶν καταλλήλων ἀπὸ αὐτοὺς μὲ τὴ βοήθεια ἀντιβιογράμματος. Εἶναι συνηθισμένο φαινόμενο ἡ ἀνάπτυξη ἀνθεκτικῶν στελεχῶν E. coli στὰ διάφορα χημειοθεραπευτικὰ καὶ ἀντιβιοτικά (Παρίσης, 1974 καὶ Σπαῆς, 1979).

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

1. Ἡ ἀπραμυκίνη (apramycin)

Ἡ ἀπραμυκίνη εἶναι ἕνα νέο κτηνιατρικὸ ἀντιβιοτικὸ ποὺ ἔχει χρησιμοποιηθεῖ μὲ ἐπιτυχία in vivo κατὰ τῆς κολοβακτηριδιάσεως τῶν χοιριδίων (Κυ-

ριάκης καὶ συν. 1981) καὶ τῶν μοσχων (Pankhurst καὶ συν., 1975). **In vitro** παρουσιάζει ἀξιόλογη δράση ἐπὶ τῶν ἀρνητικῶν κατὰ Gram ἐντεροβακτηρίων (Ryden καὶ Moore, 1977).

Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴ χρήση τῆς ἀπραμυκίνης κατὰ τῆς κολοβακτηριδιάσεως τῶν πτηνῶν καὶ εἰδικὰ τῶν κρεοπαραγωγικῶν ὀρνιθίων δὲν μπορέσαμε νὰ βροῦμε πειραματικὰ δεδομένα. Ἡ ἐπιλογὴ τῆς ἀπραμυκίνης γιὰ τὴ θεραπεία καὶ πρόληψη τῶν κολοβακτηριδιάσεων τῶν broilers ἔγινε κυρίως ἐξαιτίας τῆς μεγάλης δραστικότητας τοῦ ἀντιβιοτικοῦ αὐτοῦ σὲ διαφορετικὰ στελέχη E. coli ποὺ ἀπομονώθηκαν ἀπὸ περιπτώσεις κολοβακτηριδιάσεως τῶν πτηνῶν τὰ ἔτη 1979-1980 στὴν περιοχὴ Ἰωαννίνων.

2. Περιγραφὴ τῶν πειραματισμῶν

Στὰ ἔτη 1980-81 ἔγιναν 3 πειραματισμοὶ μὲ τὴ χρήση ὑδατοδιαλυτῆς μορφῆς ἀπραμυκίνης (apramycin sulfate σὲ φιαλίδια μὲ 50g δραστικῆς οὐσίας), στὴ συσκευασία ποὺ κυκλοφορεῖ κατὰ τῆς κολοβακτηριδιάσεως καὶ σαλμονελλώσεως χοιριδίων καὶ μοσχαριῶν.

1ος Πειραματισμὸς

Σὲ σμῆνος μὲ 5.000 κρεοπαραγωγικὰ ὀρνίθια Hubbard, ἡλικίας 4 ἡμερῶν, παρουσιάστηκε θνησιμότητα σὲ ἐπίπεδο 3% περίπου ἡμερησίων (ἢ 150 πουλιά) ποὺ συνοδεύονταν μὲ διάρροια, δύσκολη ἀναπνοὴ καὶ κατάπτωση.

Νεκροτομικὰ βρέθηκε σὲ 15 πουλιὰ ποὺ θανατώθηκαν, φλεγμονὴ ἔντονη στὸ πρῶτο ἥμισυ τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου, περικαρδίτιδα καὶ περιηπατίτιδα. Ὁ σωλήνας εἶχε ὄψη πολτώδη καὶ ἦταν συμφορημένος. Οἱ ἀεροθύλακοι παρουσίαζαν τοιχώματα παχυμένα καὶ θολά.

Ἐργαστηριακὰ ἀπομονώθηκε E. coli ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς, τὸ ἐξίδρωμα τῶν ἀεροθυλάκων καὶ τὸ λεπτὸ ἔντερο. Σὲ στελέχη τῆς E. coli ποὺ ἀπομονώθηκαν ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ τὸ ἐξίδρωμα τῶν ἀεροθυλάκων ἔγινε ὀρολογικὸς ἔλεγχος καὶ βρέθηκε 1 στέλεχος ποὺ ἀνῆκε στὸν ὀρότυπο 078K80 καὶ 4 στὸν 026K80.

Ὡς διάγνωση, μὲ τὰ παραπάνω δεδομένα, τέθηκε ἡ κολοβακτηριδίαση σηψαιμικῆς μορφῆς.

Πειραματικὴ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ ἔγινε μὲ τὸ διαχωρισμὸ τῶν πουλιῶν σὲ δύο ὁμάδες καὶ τῆς χορηγήσεως **στὴν Α. ὁμάδα** 1g/λίτρο πόσιμου νεροῦ, γιὰ 3 ἡμέρες ἀπραμυκίνη καὶ στὴ **Β ὁμάδα** 2g/λίτρο 65% sulphachloropydazine γιὰ 5 ἡμέρες. Ἡ παρακολούθηση τῶν πουλιῶν διάρκεσε 20 ἡμέρες μετὰ τὸ τέλος τῆς θεραπείας τῶν 2 ὁμάδων.

2ος Πειραματισμὸς

Σὲ σμῆνος μὲ 6000 κρεοπαραγωγικὰ ὀρνίθια Hubbard, ἡλικίας 11 ἡμερῶν, παρουσιάστηκε θνησιμότητα σὲ ἐπίπεδο 5.5% περίπου ἡμερησίως (ἢ 330 πουλιά) ποὺ συνοδεύονταν μὲ ἔντονη διάρροια καὶ μεγάλη κατάπτωση.

Νεκροτομικὰ βρέθηκε σὲ 10 πουλιὰ ποὺ θανατώθηκαν, ἔντονη φλεγμονὴ στὸ πρῶτο τριτημόριο τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου καὶ περικαρδίτιδα.

Ἐργαστηριακὰ ἀπομονώθηκε E. Coli ἀπὸ τὸ ἧπαρ, αἷμα καὶ τὸ λεπτὸ ἔντερο. Δύο στελέχη ποὺ ἀπομονώθηκαν ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς ἀνῆκαν ὀρολο-

γικὰ στὸν 078K80.

Ὡς διάγνωση τέθηκε κολοβακτηριδίαση σηψαιμικῆς μορφῆς.

Θεραπευτικὰ χορηγήθηκε 0,5g/λίτρο πόσιμου νεροῦ ἀπραμυκίνη καὶ γιὰ χρονικὸ διάστημα 5 ἡμερῶν. Ἡ παρακολούθηση τῶν πουλιῶν ἔγινε γιὰ 20 ἡμέρες μετὰ τὸ τέλος τῆς χορηγηθήσης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς.

3ος Πειραματισμὸς

Στὸ 3ο πειραματισμὸ χρησιμοποιηθηκαν 2 θάλαμοι κρεοπαραγωγικῶν ὀρνιθίων τῆς αὐτῆς κατασκευῆς μὲ δυναμικότητα ὁ καθένας 5.000 πουλιῶν. Καὶ στοὺς δύο θαλάμους τοποθετήθηκαν ἀνὰ 5.000 νεοσσοὶ μιᾶς ἡμέρας, προερχόμενοι ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐκκολαπτήριο καὶ ἀναπαραγωγικὸ σμῆνος ποὺ εἶχαν ἐκκολαφθεῖ τὴν ἴδια ἡμέρα. Τὸ ἐκκολαπτήριο αὐτὸ ἦταν τὰ τελευταῖα χρόνια «προβληματικὸ» καὶ οἱ νεοσσοὶ του εἶχαν πάντοτε ὑψηλὴ θνησιμότητα τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς ζωῆς τους, ἐξαιτίας τῆς κολοβακτηριδιάσεως.

Πέντε (5) νεοσσοὶ ἀπὸ κάθε θάλαμο θανατώθηκαν (προτοῦ τοὺς χορηγηθεῖ κάποια ἀγωγή), τὴν ἡμέρα ποὺ τοποθετήθηκαν.

Ἀπομονώθηκαν πολλὰ στελέχη E. coli ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς τὴ σπλήνα καὶ τὸ ἧπαρ, χωρὶς νὰ ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο θαλάμων. Διαπιστώθηκε ἡ παρουσία τοῦ ὀρότυπου 026K60 ἀπὸ στελέχη ποὺ ἀπομονώθηκαν στὸ ἧπαρ.

Ὁ θάλαμος Α πῆρε προληπτικὰ ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα καὶ γιὰ πέντε (5) συνεχόμενες ἡμέρες 0,25g/λίτρο πόσιμου νεροῦ ἀπραμυκίνη.

Ὁ θάλαμος Β χρησίμευσε γιὰ μάρτυρας. Τὰ πουλιὰ καὶ τῶν 2 θαλάμων παρακολουθήθηκαν γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν πρώτων 20 ἡμερῶν τῆς ζωῆς τους.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

1ος Πειραματισμὸς

Στὴν ὁμάδα τῆς ἀπραμυκίνης οἱ θάνατοι σταμάτησαν 2 ἡμέρες μετὰ τὴν ἔναρξη τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς. Πέθαναν στὰ 2 πρῶτα 24ωρα 30 πουλιά. Τὴν τρίτη ἡμέρα τὸ σμῆνος εἶχε φυσιολογικὴ ἐμφάνιση. Τὴν τετάρτη ἡμέρα θανατώθηκαν 5 πουλιὰ καὶ δὲν βρέθηκαν νεκροτομικὰ ἀλλοιώσεις τῆς κολοβακτηριδιάσεως.

Στὴν ὁμάδα τῆς sulphachloropydazine ἡ θνησιμότητα καθόλη τὴν περίοδο τῆς χορηγήσεως ἦταν περίπου 2% καὶ πέθαναν συνολικὰ τὶς πρῶτες 5 ἡμέρες 250 πουλιά. Τὴ 12η ἡμέρα, δηλαδὴ 7 ἡμέρες μετὰ τὴ λήξη τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς, ἡ κατάσταση τοῦ σμήνους ἦταν σχετικὰ καλή. Τὴν ἴδια ἡμέρα θανατώθηκαν 10 πουλιὰ καὶ βρέθηκαν λίγες ἀλλοιώσεις μόνο στοὺς ἀεροθύλακους.

2ος Πειραματισμὸς

Μὲ τὴν ἔναρξη τῆς χορηγήσεως τῆς ἀπραμυκίνης ὑπῆρξε γρήγορη ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ σμήνους καὶ οἱ θάνατοι σταμάτησαν προοδευτικὰ τὴν 4η ἡμέρα. Συνολικὰ πέθαναν 125 πουλιά. Μὲ τὸ τέλος τῆς θεραπείας ἡ διάρροια σταμάτησε καὶ τὸ σμῆνος εἶχε φυσιολογικὴ ἐμφάνιση. Τὴ 10η μέρα θανατώθηκαν 5 πουλιὰ καὶ δὲν βρέθηκε καμία ἀλλοίωση μακροσκοπικὰ τῆς κολο-

βακτηριδιάσεως.

3ος Πειραματισμὸς

Στὸν θάλαμο Β (χωρὶς προληπτικὴ ἀγωγή) τὶς πρῶτες 10 ἡμέρες ἡ θνησιμότητα ἔφθασε στὸ 6,1% καὶ χορηγήθηκε θεραπευτικὴ ἀγωγὴ κατὰ τῆς κολοβακτηριδιάσεως, ἀφοῦ κλινικά, νεκροτομικὰ καὶ ἐργαστηριακὰ τέθηκε διάγνωση αὐτῆς τῆς νόσου.

Στὸ θάλαμο Α (0,25g/λίτρο νεροῦ ἐπὶ 5 ἡμέρες, προληπτικὴ χορήγηση ἀπραμυκίνης) ἡ ἀνίστοιχη θνησιμότητα τὶς πρῶτες 10 ἡμέρες ἦταν 1,82% χωρὶς νοσολογικὰ προβλήματα καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ὡς «φυσιολογική» ἀπώλεια γιὰ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῆς τῆς ἡλικίας.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὴν μικρὴ αὐτὴ πειραματικὴ ἐμπειρία μποροῦμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι: α) ἡ ἀπραμυκίνη στὴ δόση τῶν 0,5g/λίτρο πόσιμου νεροῦ χορηγούμενη γιὰ 5 ἡμέρες, θέτει κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο κλινικὰ ἐκδηλουμένη σηψαιμικῆς μορφῆς κολοβακτηριδίαση τῶν κρεοπαραγωγικῶν ὀρνιθίων, β) στὴ δόση τῶν 0,25g/λίτρο πόσιμου νεροῦ καὶ γιὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα, προλαμβάνει τὴν ἐκδήλωση τῆς κολοβακτηριδιάσεως τῶν νεοσσῶν κρεοπαραγωγῆς καὶ γ) στὴ δόση τῶν 1g/λίτρο χορηγούμενη γιὰ 3 ἡμέρες ἀποκαθιστᾶ τὴν ὑγεία τῶν ἀρρώστων ἀπὸ κολοβακτηριδίαση κρεοπαραγωγικῶν ὀρνιθίων γρηγορότερα ἀπὸ τὴν sulphachloropydazine.

Τὰ συμπεράσματα τῶν παραπάνω πειραματισμῶν σὲ συνδυασμὸ καὶ μὲ τὴν ὑπάρχουσα βιβλιογραφία γιὰ τὴ δράση τῆς ἀπραμυκίνης κατὰ τῆς κολοβακτηριδιάσεως τῶν μοσχαριῶν καὶ χοιριδίων, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς in vitro δοκιμασίες εὐαισθησίας σὲ διάφορα στελέχη E. coli ποὺ προέρχονταν ἀπὸ κολοβακτηριδιάσεις τῶν πουλιῶν φαίνεται ὅτι ἡ ἀπραμυκίνη μπορεῖ νὰ προσφέρει στὴν ἀντιμετώπιση τῆς νόσου σὰν μικροβιολογικὸς παράγοντας ἐκλογῆς. Πέρα ἀπὸ αὐτὰ ἡ ἀντιμετώπιση τῆς κολοβακτηριδιάσεως πρέπει νὰ βασίζεται στὰ σωστὰ μέτρα ὑγιεινῆς ὅλου τοῦ πτηνοτροφικοῦ κυκλώματος.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Δοκιμάστηκε ἡ ἀπραμυκίνη στὴν πρόληψη καὶ τὴ θεραπεία τῆς κολοβακτηριδιάσεως τῶν κρεοπαραγωγικῶν ὀρνιθίων.

Στὴ δόση τῶν 0,5g/λίτρο πόσιμου νεροῦ, χορηγούμενη γιὰ 5 ἡμέρες συνεχῶς, φαίνεται νὰ ἐλέγχει καὶ νὰ θεραπεύει τὴν κολοβακτηριδίαση σηψαιμικῆς μορφῆς. Στὴ δόση τῶν 0,25g/λίτρο πόσιμου νεροῦ, χορηγούμενη τὶς πρῶτες 5 ἡμέρες τῆς ζωῆς προλαμβάνει τοὺς θανάτους νεοσσῶν ποὺ ὀφείλονται σὲ παθογόνα στελέχη τῆς E. coli καὶ ἐπιφέρει μείωση τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν νεοσσῶν broilers τῶν προβληματικῶν ἐκκολαπτηρίων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. 'Αρτοποιὸς Εὔστ. (1980) Παθολογία τῶν Πτηνῶν, Θεσσαλονίκη.
2. Goren E. (1978) Observations on Experimental Infection of Chicks with E.coli. Avian Path. 7: 213-224.
3. Gross W.B. (1972) Collibacillosis. Diseases of Poultry. 6th Edition (Edited by Hofstad). The Iowa State Univ. Press, Ames. p. 392-405.
4. Κυριάκης Σπ., Cracknell V., 'Ανδρεώτης Ι., Τσάλτας Κ. (1981) Πειραματικὸς Ἔλεγχος τῆς 'Απραμυκίνης χορηγουμένης στὴν τροφὴ γιὰ τὴ θεραπεία τῆς κολοβακτηριδιάσεως τῶν χοιριδίων μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμό. 2ο Π.Κ.Σ. Θεσσαλονίκη.
5. Pankhurst J.W., Diaz M., Zeri A and Launay M (1975). The treatment of disease in the young calf with apramycin. Proc. 20th W. Vet. Con. Thessaloniki.
6. Παρίσης Ε.Ν. (1974) Μαθήματα Κλινικῆς Παθολογίας τῶν Πτηνῶν, Θεσσαλονίκη.
7. Ryden R. and Moore B.J. (1977). The **in vitro** activity of apramycin, a new aminocyclitol antibiotic. J. Ant. Chem. 8: 609-613.
8. Σπαῆς Α.Β. (1969). Νοσολογία Πτηνῶν. Θεσσαλονίκη.